

Historia Teatru

Aktualnie działający teatr miał swoich świetnych poprzedników. Jak odnotowuje kronika szkoły, już w latach 1945 - 48 w szkole kwitło bogate życie kulturalne. Istniały powstałe z inicjatywy młodzieży zespoły taneczny i teatralny. Pierwszym reżyserem był uczeń Jerzy Sadowski, ale wkrótce jego rolę przejęli pedagodzy - dyrektor Franciszek Ludwiński, a następnie zaangażowana przez wiele kolejnych lat w działalność sceniczną pani Larysa Kuźmicz. Wystawiano klasykę teatralną, m.in. "Damy i huzary" Fredry czy "Rewizora" Gogola. Również kroniki z lat późniejszych odnotowują zorganizowane formy życia kulturalnego. Kazimierz Sobczak w r. szk. 1953/54 organizuje koło dramatyczne (m.in. spektakle "Młodość to my" i "Armia pokoju"), w tym też roku rozpoczęła się wieloletnia praca nauczycieli w zespole teatralnym. Larysa Kuźmicz udziela się zarówno w pracy z młodzieżą (np. "Przyjaciel przychodzi wieczorem"), jak też z dorosłymi (np. "Klucz od przepaści", "Polacy nie gęsi"). Wiele widowisk było przygotowywanych wspólnie przez uczniów i nauczycieli, np. "Balladyna" Słowackiego. Widzowie w postaciach scenicznych rozpoznawali pedagogów, m.in. Adolfinę Pieczyńską, Janinę Kleczkowską (Kułakowską), Genowefę Moszczyńską (Juniewicz), Zofię Sobczak (Hołdyńską), Wacława Bohdana, Zdzisława Pietrzaka, Henryka Parzonkę czy Kazimierza Sobczaka. Występy teatralne uświetniały też obchody jubileuszowe, np. Rok Mickiewicza czy wiele lat później - 150 rocznicę powstania listopadowego. Godnym odnotowania sukcesem stał się spektakl wyreżyserowany przez Zdzisława Pietrzaka i Anatola Baturę "Ferenike i Pejsidoros" Rydla, który zajął II miejsce na wojewódzkim przeglądzie teatrów poezji (w widowisku tym wystąpił m.in. późniejszy zawodowy aktor Andrzej Szczytko - absolwent z roku 1974). Sportowe widowiska przygotowywała natomiast Janina Cieśluk we współpracy z Adolfiną Pieczyńską. Grupa stu dziewcząt w pięknych kostiumach pracowała nad programem łyżwiarskim na rozpoczęcie Zimowej Olimpiady Młodzieży Szkolnej i Studenckiej (1973/74), niestety, zawiodła aura i pokaz obejrzel tylko augustowianie. Pani Cieśluk w latach siedemdziesiątych prowadziła także zespół tańca tradycyjnego i nowoczesnego. Z inicjatywami teatralnymi występowały też grupy młodzieżowe. W roku szkolnym 1976/77 drużyna harcerska klasy IV b pod kierunkiem zastępcy komendanta szczepu Bożeny Badowskiej przygotowała spektakl na otwarcie harcówki, poświęcony patronce szczepu Elizie Orzeszkowej, a dwa lata później działalność rozpoczął kabaret młodzieżowy "Czaha dymi" pod opieką Genowefy Szymańskiej.

Pod nazwą Res Humanae aktualnie działający w liceum teatr funkcjonuje od jesieni 1995 r., a od roku 1999 dysponuje kameralną salą teatralną, w którą zamieniła się dawna stołówka szkolna, m.in. dzięki dotacji Ogólnopolskiej Fundacji im. Stefana Batorego "Wyzwania". Sponsorami teatru byli również: Urząd Miasta Augustowa, poseł RP Krzysztof Anuszkiewicz, którzy ufundowali mikrofon i kurtynę, oraz wiele osób i instytucji prywatnych i publicznych, z którymi teatr współpracuje. Jednak początki działalności grupy sięgają już roku szk. 1988/89, kiedy to głównie z uczniami klasy III humanistycznej polonistka Bożena Bendig (Badowska - absolwentka z roku 1977) przygotowywała pierwsze niekonwencjonalne spektakle. Do najdawniejszych widowisk o charakterze oficjalnym należą

impieza przygotowana z okazji Święta Edukacji Narodowej w roku 1988, a na pierwszą kawiarenkę literacko-muzyczną - formę, która na stałe weszła do tradycji teatru - młodzi aktorzy zaprosili w styczniu 1989 r. Wśród świetnych artystów z tamtych lat należy wymienić: Beatę Bronakowską, Lucynę Prostko, Annę Zalewską, Elżbietę Klekotko, Dariusza Prokopa, Piotra Wencewicza, Sylwestra Maliszewskiego i Farhata Khana.

Zespół teatralny przygotował wiele spektakli, zawsze ciepło przyjmowanych przez publiczność szkoły, miasta i regionu. Chlubną kartę w historii szkolnego teatru zapisała klasa humanistyczna - abiturienti z roku 1995. Ich repertuar był bardzo zróżnicowany: od nastrojowych wieczorów poetyckich (np. "W wolnych chwilach przed śmiercią" - Zaduszki 1992) przez satyryczny wieczór "Pożegnanie z rewolucją" (listopad tego samego roku) po słynny musical "Panieński wieczór" z roku 1993, w którym w głównych rolach wystąpiły: Karolina Kozłowska, Agnieszka Bobran, Joanna Kuklińska, Katarzyna Ostrowska, Iwona Karbowska i Urszula Narolewska. Swój udział w przedsięwzięciu mieli też chłopcy: Roman Bielewicz i Szczepan Fiedorowicz. W historii szkolnego ruchu teatralnego znacząco zapisała się też "Kawiarenka paryska", którą przygotowała klasa IV b (absolwenci z roku 1996). Kankan, piosenka, cyganeria artystyczna, świat paryskich kabaretów - ożyły w salach szkoły i Miejskiego Domu Kultury. W swych kawiarenkowych wędrowniach młodzi aktorzy trafili też m.in. na Dzikie Zachód (1997 r.), przedwojenne podwórko (2001 r.) czy do odległych egzotycznych krajów (2000 r.).

Członkowie teatru Res Humanae żywo zaangażowali się w działania mające na celu kształtowanie postaw tolerancji i miłości bliźniego. Spektakle "Czas pojednania" i "Boże, daj mi dom" - prezentowane w ramach konkursu o tematyce AIDS - zajęły w latach 1996 i 1998 I miejsce w województwie. Ponadto ten sam temat uczniowie podjęli w widowiskach "Wszystko się może zdarzyć..." i "Życie to nie teatr, czyli Sami o sobie..." Z ich inicjatywy w grudniu 1999 r. odbył się wspólny koncert uczniów i nauczycieli pod hasłem "Dla wszystkich starczy miejsca". Zajęli się też edukacją zdrowotną młodszych dzieci. Kilkakrotnie wystawili widowisko Niezwykła lekcja wychowawcza dla uczniów szkół podstawowych.

Do tradycji teatru należą również spektakle wystawiane w kościołach Augustowa i okolicy. Członkowie trupy przez cztery lata wystawiali (za każdym razem według innego scenariusza) Misteria Męki Pańskiej, w których główną rolę Chrystusa kreowali kolejno: Krzysztof Grabala, Krzysztof Kaszuba, Wojciech Trzciniński i Kamil Grajewski. Wystawiano też wielokrotnie Jasełka Bożonarodzeniowe czy spektakl dla uczczenia 450-lecia istnienia Parafii NSJ w Augustowie (1999 r.). Dwukrotnie widowiska grupy podziwiał Biskup Diecezji Ełckiej.

Teatr stworzył też oprawę artystyczną wielu uroczystości patriotycznych. Warto przypomnieć choćby kostiumowy spektakl "Penelopy" (Święto Niepodległości w roku 1996), widowisko "Od konstytucji do... konstytucji" (3 maja 1997) czy "Guziki" - spektakl dla uczczenia pamięci ofiar zbrodni katyńskiej (2000 r.).

Należy także wskazać na występy monograficzne, poświęcone wielkim postaciom kultury, np. widowiska oparte na twórczości Agnieszki Osieckiej "Ja nie chcę umierać" (premiera w 1997 roku), Bułata Okudźawy "Dopóki nam ziemia kręci się" (2000 r.), Zbigniewa Herberta "Lekcja gorzkiego patriotyzmu" (premiera w 1998 r.) czy Wisławy Szymborskiej "Zaduszki z Szymborską" (1996).

Opracowała: Bożena Bendig